

Első számú diákok és tanárok

A SZIDÓK ez év januárjában írta ki a versenyt és a választást az intézményi és a városi "LEG" címekre, a legnépszerűbb tanító és tanár, illetve a N 1. diák címekre.

Az egyes iskolákban először megválasztották az iskola legnépszerűbb tanárait és diákjait, majd március 3-án az Ifjúsági Házban egy vetélkedő keretében jött el a döntő idő, amikor kiderült, kik a Number 1-ek a városban. Ők március 12-én, az ünnep előestéjén a városháza díszterében a polgármestertől vehették át a címet és a pénzjutalmat.

Kovács Ildikó tanár-

nő a Berekháti Általános Iskolában tanít testnevelést, akit nagyon kellemes meglepetésként ért, hogy a berekháti gyerekek őt választották az iskola legnépszerűbb tanárává. Úgy gondolja, hogy ezt ki kell érdemelni. Azt mondta, általában enged a diákok kéréseinek, de nem beszélhet túlzott engedékenységről. Van rendszer a pedagógiájában: a kérésnek azért és akkor tesz eleget, ha tudja, hogy a diáknak az jó, még akkor is, ha ez esetleg az ő

részéről több odafigyelést igényel. Szeptemberben került vissza iskolába, hiszen korábban gyermeke született, s a vele való törődés még nagyobb figyelmet ébresztett benne a diákok iránt. A berekháti gyerekek másféle körülmenyek között élnek, tudni kell "odahajolni" hozzájuk.

Az általános iskolás tanárok közül egyedül ő ment el az Ifjúsági Ház-béli megmérettetésre, s ő lett a hároméves.

Tanítványai "apró", személyes problémáikkal is megkeresik, s hallgatnak rá. Egyébként úgy látja, hogy amikor ő diák volt, de talán még tíz évvel ezelőtt is a tanulók sokkal visszafogottabbak voltak, mint ma.

Varjúné Délő Nagy Gabriellát szintén meglepetésként érte, hogy a mezőben a diákok közül a legtöbben rá adták a voksukat, s ő vezeti most éppen a népszerűségi listát, hiszen nem is tudta a kezdeményezésről. Az ifjú tanár nő matematikát tanít, mint mondja, azért választotta ezt a szakot, mert meg akarta mutatni a diákoknak, hogy a ma-

tek nem mumus. Úgy tűnik, ez fényesen sikerült. Ezen a ponton akár abba is hagyhatná a tanítást, de természetesen nem fogja, hiszen ez a hivatása. Eredetileg még diploma előtt volt, amikor érkezett hozzá a mezőből felkérés: állásajánlat. Kiss Hajdú Teréz, a HMG egykori tanára ajánlotta őt, mint egykori tanítványát.

Délő Nagy Gabriella volt az egyedüli középiskolai pedagógus, aki elment a március 3-i megmérettetésre, hogy ringbe szálljon a maga N 1 címéért, s mivel versenytársa nem akadt, egyértelműen ő hozta el a pálmát. Neki igazán nem is a városi elismerés, hanem diákjai szimpátiája és szeretete az, ami igazán fontos volt, ezért gondolta úgy, hogy továbbindul, hiszen nekik nem fordíthatott háttal.

Kolozsváry Renátó, a

HMG diákja lett a középiskolai N 1. A szünetekben a gimnázium összes folyosóján sétálva többen megszólították, s mondták, mosolyogva, hogy "én is rád szavaztam", olyanok, akiket igazán nem is ismer. Az ő ismertségének az az oka, hogy a HMG belső életében sokszor

felmerül a néve, s a felmerülések mindegyike pozitív és fontos. Ő a sportkörüli élők, meghívást kapott Kocszmár tanár úrtól az iskolarádióba, teniszszik, félévkor 4,8 tizedes átlagot ért el, és sokat segít a társainak.

Renátó ügyvéd szeretne lenni, jövőre, ha majd leérettségizik, a JATE jogi karára fog felvételizni - jelenlegi szándékai szerint. A szülei titokban bíztak benne, hogy március 12-én ő veheti majd a díjat, s így is lett - a szülői szeretet ezt nyilván beillesztette a gyermek zsenialitásából fakadó normális eredmények közé.

Szalma Adrián az ál-

talános iskolások között vitte el a prímet. A fiatalember a Damjanich tanulója, s a rendvédelem érdekli. Rendőr szeretne lenni, ezért jelentkeztek majd a csongrádi Batsányi János Gimnáziumba, mert ott van ilyen fakultáció.

Adrián azt mondta, hogy igazán nem tudja, diáktársai miért éppen őt választották, de végző soron, természetesen, elégedett az eredményével. Az Ifjúsági Házban a játékos vetélkedő keretében a Tavaszai szél

vízét áraszt kezdeti népdalt énekelte, amely ott és akkor abszolút időszerű volt. A vetélkedőn pontszám szerint második helyezést ért el, a szavazások azonban őt letta a nyertes - nyilván mert megnyerte a hallgatóságot és a zsűrit. Édesanyja nagyon örült a fia sikerének.

A N 1 választás különdíjasa a lapistói Dóssai Molnár Julianna, akinek szerénysége és korához képest való intelligenciája méltán emeli magasra társai között. A berekháti iskola diákja érte el a legtöbb pontot a vetélkedőn, így részesült különdíjjal. A hetedik osztályos leányzó kitűnő tanuló, aki gyakorlatilag az egész napját tanulással tölti, s rengeteg olvas, nagyon szereti a kötelező olvasmányokat, meg a pöttyes könyveket. Jóságú, segít osztálytársainak, és jó barátoknak tartják őt.

Hogy miért nem ment el a díjtadásra (az iskola igazgatója, Szűcs Lajos vette át helyette)? Azért mert akkor éppen az iskola egy

Klauzál-béli versenyre volt hivatalos s nélküle nem lett volna ki a csapat...

Képzőművészet és irodalom

A SZIDÓK pályázatot hirdetett az 1848-49-es forradalom és szabadságharc emlékére. Képzőművészeti kategóriában díjazott: Kispál Gabriella (Petőfi, felk. t.: Gágyor Jánosné), Kósa Edina (Berekhát, Piti Péter Pálné), Bánvölgyi Helga és Juhász B. Judit (Kosztza, Kriveczkiné Pintér Katalin). Irodalmi kategóriában díjazott: Bujdosó Tamás (tanulmány - *Széchenyi, a kard nélküli forradalmár* - Boros), Pataki Katalin (esszé - *1848. március 15.: szabadság és rabtság - nekem*. HMG), Üveges Hajnalka (versek: *SZ.E.T., Szabadság*, HMG)

Szentesi Ifjúsági és Diákönkormányzat

Kényszer az Unió előtt

Az önkormányzatiság fogalmát 10 évvel a rendszerváltás kezdete után igazán nem kell bemutatni az olvasóknak. A diákönkormányzat azonban bizonyos esetekben még a csodabogar kategóriájába tartozik: mi a feladata? Mivel foglalkozik? Mire terjedhet ki a hatásköre? Kik a tagjai? Lehet-e egy 16 vagy 18 éves fiatal kezébe adni a döntés jogát? Mindezekről a kérdésekről bizonyosan sokáig fogunk még vitákat hallani, egy viszont tény: a világ tőlünk nyugatra eső felében ezek már tisztázott kérdések.

A Szentesi Ifjúsági és Diákönkormányzat nem iskolai, hanem városi szervezet, amelynek tagjait iskolai küldöttek alkotják. A delegáltak az Ifjúsági Házban minden szerdán "összejönnek", hogy megosszák egymással örömeiket, gondjaikat, illetve, hogy beszéljenek az előttük álló feladatokról. Koromné Seri Anikó, a SZIDÓK vezetője invitálta lapunkat egy ilyen alkalomra, ahol az újságíró előtt maguk a fiatalok is megszólaltak.

Lantos Katalin Gabriella:

- A fiatalok többsége nincs tisztában azzal, hogy mi az, amit megtehet. A diákönkormányzat alkalmas arra, hogy például tanulással kapcsolatos kérdéseket is rendezzen, a házirend alapján a tanárokkal például azt is meg lehet beszélni, hogy történetesen írjunk-e matekdogát, vagy sem. Szeretek a SZIDÓK tagja lenni, szeretem a diákönkormányzatot,

mert itt fontosnak érezhetem magam.

Agócs András:

- Általános iskolában semmi ilyesmivel nem foglalkoztunk, itt úgy éreztem, hogy hasznos lesz. Hatalmat és szabadságot kapunk. Én spec. lehetőséget kaptam arra, hogy olyasmire szervezzem az agyamat, amivel maradandót, értelmeset tudok létrehozni. Igazán mindig a felnőttek világában éreztem jól magam, itt a diákok hasonlóak hozzám, tehát barátokra találtam.

Kóczán Katalin:

- Én két és fél, három éve kapcsolódtam be a "mozgalomba", akkor a GYIKA tagja voltam. Nézem a kortársaimat és látom, hogy semmit nem lehet velünk kezdeni, nagyon untam magam, itt viszont sorban egymás után ülések, rendezvények, a baráti kör hirtelen hatalmas lett. Nagyon sok pályázatot írunk.

Havasí Mónika, diákpolgármester:

- Magyartésen választottak diákpolgármesterré, beszélnem kellett, keresztkérdéseket kaptam, aztán megválasztottak. Én képviselem a SZIDÓK-öt. Május végéig bizonyosan, mert utána választás lesz. Nemrégiben jártunk a polgármesternél és részt kértünk a város költségvetéséből, mert úgy gondoljuk, hogy minket is megillet. Szeretnénk felírni az ifjúságot értelmes feladatok megoldására. Alapvetően a SZIDÓK feladata az, hogy

felkészítse a tanuló ifjúságot a közéletre. Magyarország Európai Unió felvételénél feltétel lesz a diákönkormányzatiság léte, ezért egyre többet és többet kell tudnunk az Unióról, az ottani modellekről. És mi már most tanulunk pályázatot írni, az Unióban enélkül igazán nem lehet labdába rúgni.

Bujdosó Tamás:

- Sem a tanárok, sem a diákok nincsenek igazán tisztában azzal, hogyan tudják érvényesíteni jogjaikat, illetve, hogy milyen jogaik vannak. A tanárok nagyon tudják befolyásolni a gyerekeket.

Koromné Seri Anikó:

- A helyi pedagógustársadalom tulajdonképpen az EU-s csatlakozás közeledtével egyre inkább rá lesz kényszerítve arra, hogy ezt a műfajt elfogadja és megtanulja.

Kispálné Fejes Erzsébet, szülő:

- Mint szülő és mint tanár hiányoltam már régóta egy diákmozgalmat, kell, hogy valami összefogja a tanuló ifjúságot. Eleinte nem tudtam, hogy ez jö-e, azt mondtam, próbáljuk meg. Úgy gondolom, hogy be fog válni, ezért hoztam és kísértem el ide a gyermekeimet. Ígéretes a kezdeményezés, valaminek be kell tölteni azt az űrt, ami az államszágú diákszövetségek után maradt, de annál sokkal jobbat kell csinálni. Elsősorban jó ötletek és jó hangulat kell, aminek én itt kibontakozását látom.

BLL